

DECYZJA RADY

z dnia 21 października 2004 r.

upoważniająca Włochy do zastosowania środka ustanawiającego odstępstwo od art. 2 ust. 1 Szóstej Dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych

(2004/737/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Szóstą Dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) We wniosku skierowanym do Komisji i zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 24 marca 2004 r. rząd włoski poprosił o upoważnienie do zawarcia umowy ze Szwajcarią zawierającej postanowienia ustanawiające odstępstwo od art. 2 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG.
- (2) Powody złożenia wniosku są dwojakie: po pierwsze, wprowadzenie podatku VAT od opłat za przejazd tunelem Gran San Bernardo z dniem 1 stycznia 2003 r. doprowadziło do zniekształcenia konkurencji w sprzedaży wieloprzejazdowych biletów sezonowych. Po drugie, podział przychodów dla celów podatku VAT w stosunku do fizycznej demarkacji pomiędzy krajami powoduje wysokie koszty administracyjne, ponieważ przychód jest obliczany i dzielony zgodnie z kryteriami ekonomicznymi odzwierciedlającymi podział kosztów zarządzania tunelem i utrzymania. Wspomniane koszty dotyczą nie tylko samego tunelu, obejmują również autostradę łączącą tunel na terenie Włoch z włoską siecią drogową.
- (3) Od 1 stycznia 2003 r. włoski operator tunelu nalicza i pobiera podatek VAT od opłat za przejazd tunelem Gran San Bernardo. Jednakże Szwajcaria nie stosuje podatku VAT ani podobnych podatków od opłaty za przejazd; zgodnie z Konwencją z 1958 r. zawartą pomiędzy Włochami a Szwajcarią przed wprowadzeniem wspólnego systemu podatku VAT Szwajcaria nie może zostać

zobowiązana do stosowania i pobierania włoskiego VAT-u od opłat za przejazd tunelem Gran San Bernardo. Dlatego też wprowadzenie VAT-u jedynie od opłat za przejazd pobieranych przez operatora włoskiego doprowadziło do różnicy w kosztach użytkownika i zniekształciło konkurencję w zakresie sprzedaży wieloprzejazdowych biletów sezonowych. Użytkownicy mogą płacić za wieloprzejazdowe bilety sezonowe po którejkolwiek stronie tunelu i kupować je tam, gdzie są one tańsze, czyli w Szwajcarii.

- (4) Tunel przebiega przez międzynarodową granicę i jest obsługiwany przez wspólne przedsięwzięcie włosko-szwajcarskie i dwie spółki operacyjne z siedzibami w ich odpowiednich krajach. Operator włoski, zgodnie z zasadą podziału terytorialnego, powinien naliczać podatek VAT jedynie w stosunku do części tunelu znajdującej się na terenie Włoch. Jednakże na mocy prawnie wiążącej umowy zawartej przez operatorów w roku 1963 i stosowanej dotychczas, przychód z tytułu opłaty za przejazd nie podlega podziałowi proporcjonalnie do fizycznej demarkacji pomiędzy krajami i musi być rozdzielany według kryteriów ekonomicznych odzwierciedlających podział kosztów zarządzania i utrzymania tunelu. Koszty zarządzania i utrzymania tunelu obejmują również korzystanie z odcinka autostrady zapewniającego dostęp do tunelu. Oznacza to, że dokładna kwota przychodu podzielona i rozdzielana zgodnie z tymi kryteriami może zostać określona wyłącznie a posteriori. Dla celów podatku VAT kwota ta musi następnie zostać rozbita zgodnie z zasadą podziału terytorialnego, ekstrapolując koszty zarządzania i utrzymania tunelu dla korzystania z odcinka autostrady zapewniającego dostęp do tunelu. Takie obliczanie i pobieranie podatku VAT po fakcie jest kłopotliwe i generuje wysokie koszty administracyjne. Nie można uznać go za spójne z systemem podatku konsumpcyjnego wymagającym, aby VAT był naliczany i pobierany bezzwłocznie.
- (5) Na tym tle, jedyną wykonalną opcją jest nie nakładanie podatku VAT na opłaty za przejazd tunelem Gran San Bernardo z podatku VAT. Odstępstwo stanowi znaczne uproszczenie dla wspólnego przedsięwzięcia włosko-szwajcarskiego i jego dwóch spółek operacyjnych.
- (6) Jednakże wnioskowane odstępstwo będzie miało wpływ na zasoby własne Wspólnot z tytułu podatku od wartości dodanej i w związku z tym wymaga środków wyrównawczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG Republikę Włoską upoważnia się niniejszym do zawarcia umowy ze Szwajcarią w celu nienakładania podatku VAT na opłaty za przejazd tunelem Gran San Bernardo z podatku VAT. Upoważnienia udziela się pod warunkiem dokonywania przez Republikę Włoską corocznego oszacowania kwoty strat z tytułu podatku VAT na etapie konsumpcji finalnej i dodawania odpowiedniej rekompensaty do podstawy VAT stosowanej do określenia jej udziału w zasobach własnych Wspólnoty.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 21 października 2004 r.

W imieniu Rady

G. ZALM

Przewodniczący